

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-5/12

Marc Betriu Montull

v.

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social n° 1 de Lleida)

„Sociální politika — Směrnice 92/85/EHS — Ochrana bezpečnosti a zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň — Článek 8 — Mateřská dovolená — Směrnice 76/207/EHS — Rovné zacházení pro zaměstnance a zaměstnankyně — Článek 2 odst. 1 a 3 — Právo na dovolenou v souvislosti s narozením dítěte pro matky-zaměstnankyně — Možnost využití matkou-zaměstnankyní nebo otcem-zaměstnancem — Matka, která nemá postavení zaměstnankyně a není pojištěna v rámci veřejného systému sociálního zabezpečení — Vyloučení práva na dovolenou pro otce-zaměstnance — Biologický otec a adoptivní otec — Zásada rovného zacházení“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. září 2013

1. *Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Těhotné zaměstnankyně, zaměstnankyně krátce po porodu a kojící zaměstnankyně — Směrnice 92/85 — Samostatně výdělečně činná osoba, která není pojištěna v rámci veřejného systému sociálního zabezpečení — Nárok na mateřskou dovolenou — Neexistence — Pracovnice nespádající do působnosti směrnice 92/85*

(Směrnice Rady 92/85, článek 8)

2. *Sociální politika — Pracovníci a pracovnice — Přístup k zaměstnání a pracovní podmínky — Rovné zacházení — Směrnice 76/207 — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Těhotné zaměstnankyně, zaměstnankyně krátce po porodu a kojící zaměstnankyně — Směrnice 92/85 — Mateřská dovolená — Vnitrostátní opatření přiznávající zaměstnankyním nebo zaměstnancům nárok na mateřskou dovolenou pro dobu následující po povinném pracovním volna matky — Požadavek, aby matka dítěte měla postavení zaměstnankyně, pro přiznání nároku na uvedenou dovolenou zaměstnanci mužského pohlaví — Přípustnost — Rozdílné zacházení na základě pohlaví — Odůvodnění*

(Směrnice Rady 76/207, čl. 2 odst. 1 a odst. 3, směrnice 92/85, článek 8)

1. Matka dítěte, která je osobou samostatně výdělečně činnou a není pojištěna v rámci veřejného systému sociálního zabezpečení, nemá nárok na mateřskou dovolenou podle směrnice 92/85 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň. Takováto situace totiž nespadá do působnosti uvedené směrnice, která se vztahuje pouze na těhotné zaměstnankyně a zaměstnankyně krátce po porodu nebo kojící zaměstnankyně při práci, které vykonávají profesní činnost pod vedením zaměstnavatele.

(viz body 59, 64)

2. Směrnice 92/85 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň a směrnice 76/207 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky, musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátnímu opatření, které stanoví, že otec dítěte, který má postavení zaměstnance, může se souhlasem matky, která má též postavení zaměstnankyně, mít nárok na mateřskou dovolenou pro dobu následující po šesti týdnech povinného pracovního volna matky po porodu, s výjimkou případu, kdy existuje nebezpečí pro zdraví matky, kdežto otec dítěte, který má postavení zaměstnance, nemá na takovou dovolenou nárok, pokud matka jeho dítěte nemá postavení zaměstnankyně a není pojištěna v rámci veřejného systému sociálního zabezpečení.

Pokud jde konkrétně o směrnici 76/207, je třeba podotknout, že i když takové vnitrostátní opatření představuje rozdílné zacházení na základě pohlaví ve smyslu čl. 2 odst. 1 této směrnice, je toto opatření určeno k ochraně biologického stavu ženy během jejího těhotenství a v době po něm následující, a je tudíž odůvodněno s ohledem na čl. 2 odst. 3 této směrnice.

(viz body 60, 61, 63, 66 a výrok)